

dan in de zandbossen? Men denkt dan onmiddellijk aan het kalkgehalte van de bodem, of waarschijnlijk nog meer terecht aan de pH.

Laat ik besluiten met te vermelden, dat ik ook dit jaar Xerocomus porosporus vond (in een kleibos) en dat de Heer Erkelens weer een vindplaats van Stropharia aurantiaca ontdekte. (Veenendaal, niet in een kleibos: zie Coolia 13, 3, p. 38, Coolia 12, 3-5, p. 39 en 13, 2, p. 26).

A. F. M. Reynders.

TWEEDE VONDST VAN LEPIOTA CORTINARIUS IN NEDERLAND

In Coolia 12: 48-52 (1966) meldde G. A. de Vries de vondst van bovengenoemde paddestoel bij Baarn in Sept.-october 1965.

Tevens gaf hij er een uitvoerige beschrijving en een fraaie tekening van.

Tijdens een excursie op 11 oct. 1967 door de Heren Siteur en Mutsaers met ondergetekende werd een ex. van *Lepiota Cortinarius* gevonden op "Ekkersrijt" bij Eindhoven. De deelnemers aan de werkweek in Eindhoven (1965) kennen dit gebied, daar we naar dat merkwaaardige terrein toen ook een excursie maakten. Het bestaat uit oude leemkuilen met ruggen ertussen van de verwijderde deklagen, in allerlei stadia van begroeiing. De oudste delen dragen een elzenwilgenbos met plaatselijk enig ander loofhout zoals berk, lijsterbes, vuilboom, es en braam.

Ondanks veel zoeken in de daarop volgende dagen en weken is er na de 11e oktober geen exemplaar meer gevonden.

De sporen uit de sporee, evenals de andere door de Vries genoemde kenmerken kloppen prachtig. Bijzonder opvallend was de verkleuring van steel en knol bij aanraking.

Later bleken bij nadere bestudering nog de volgende aanvullingen op de beschrijving: sporee is niet zuiver wit maar licht creme; sporegrootte ong. $10 \times 3-4 \mu$; trama en sporen worden in Melzer donkerbruin (pseudo amyloid).

In de naaste omgeving stonden *Lepiota castanea* (wel 20 stuks), *Lep. cristata*, *Helvella atra* en *Helv. villosa*.

Uit het geheel van de gegevens van de Europese en Amerikaanse vindplaatsen zouden we voorzichtig de conclusie willen trekken, dat *Lepiota Cortinarius* groeit op vochtige en kalkrijke bosgrond.

F. Benjaminsen.